

Μνημόσυνο στη Σκάλα Συκαμιάς

24 Απριλίου 2018

Σήμερα, συγκεντρωθήκαμε εδώ, στο λιμάνι της Σκάλα Συκαμιάς για να θυμηθούμε τους νεκρούς των ευρωπαϊκών συνόρων.

Συγκεντρωθήκαμε εδώ μαζί με την Joelle, τη Sylvie και την μικρή Victoria, οι οποίες επέζησαν όταν η βάρκα τους ναυάγησε στα βόρεια του νησιού, στις 23 Απριλίου του 2017.

Στις πολλές ώρες που βρίσκονταν μέσα στη θάλασσα πριν τις διασώσουν, οι δυο τους αναρωτιόντουσαν πού είχαν εξαφανιστεί οι άλλοι.

22 πρόσφυγες δεν επιβίωσαν εκείνη την ημέρα, μεταξύ των οποίων δύο παιδιά από τη Συρία. Οι σοροί περισυλλέχθηκαν από τα σκάφη των αρχών και τις ομάδες διάσωσης.

Ένα μήνα αργότερα η Joelle γέννησε εδώ στη Μυτιλήνη τη Victoria, θυμίζοντάς μας πως η ζωή πάντα συνεχίζεται.

Κάθε χρόνο τα θύματα του Ευρώπης-Φρούριο αυξάνονται. Και κάθε χρόνο ανανεώνουμε την υπόσχεση να θυμόμαστε αυτούς που έχουν πεθάνει. Θα εργαστούμε για να διασφαλίσουμε την ασφαλή διέλευση μέχρι να σταματήσουν οι θάνατοι στα σύνορα της Ευρώπης.

Γιατί δεν σταμάτησαν –παρότι πολλοί από εμάς προσπαθούμε πολύ. Τη χρονιά αυτή, μέχρι σήμερα περισσότεροι από 559 άνθρωποι πνίγηκαν στη Μεσόγειο. Τη χρονιά αυτή ήρθαμε πολύ κοντά με ανθρώπους που επέζησαν από τα ναυάγια, ανθρώπους που μας αφηγήθηκαν επιπλέον θανάτους στη διαδρομή τους, πολύ πριν προλάβουν να φτάσουν στη θάλασσα.

Είμαστε εδώ σήμερα μαζί με ανθρώπους που εξακολουθούν να έχουν τα μάτια τους στη θάλασσα, να εντοπίζουν. Άνθρωποι που παραμένουν στη θάλασσα, με σκάφη αναζήτησης και διάσωσης. Οι άνθρωποι που ήταν ψαράδες και έγιναν διασώστες, που έπρεπε να πάρουν τα νεκρά σώματα από τη θάλασσα. Άνθρωποι που ξεκίνησαν μια τηλεφωνική γραμμή για ανοιχτή επικοινωνία με τους πρόσφυγες, για να προσπαθήσουν να αποτραπούν όλοι αυτοί οι θάνατοι. Οι άνθρωποι που συνδράμουν τους συγγενείς και τους φίλους όταν αντιλαμβάνονται την απώλεια. Άτομα που μοιράστηκαν τμήματα του δρόμου με τους επιζώντες.

Όλοι εμείς σήμερα εδώ, δεν κλείνουμε τα μάτια, θυμόμαστε και δεν ξεχνάμε. Όλοι εμείς αισθανόμαστε ντροπή για αυτούς τους θανάτους, γιατί αποτύχαμε στην προσπάθειά μας να σταματήσουμε την Ευρώπη-Φρούριο και να δημιουργήσουμε μια φιλόξενη Ευρώπη.

Σήμερα θυμόμαστε και τους φίλους μας, που έχασαν τη ζωή τους αφού κατάφεραν να δραπετεύσουν από τον πόλεμο, αφού ρίσκαραν περνώντας τα σύνορα και τελικά κατάφεραν να φτάσουν στην Ευρώπη.

Σήμερα όλοι εμείς εδώ θέλουμε να δημιουργήσουμε ένα χώρο για όλους όσους έχασαν τη ζωή τους. Το να θυμόμαστε σημαίνει ότι σώζουμε τις ιστορίες όλων όσων πέθαναν στα σύνορα της Ευρώπης. Όσων πέθαναν στην έρημο, στη θάλασσα, στα εσωτερικά σύνορα της Ευρώπης. Έφυγαν από τα σπίτια τους για να αλλάξουν τη ζωή τους. Ο θάνατός τους είναι ένας θάνατος για την αναζήτηση της ελευθερίας. Και αυτοί οι θάνατοι μας αφορούν όλους μας.

Φυσικά υπάρχουν -και θα υπάρξουν δυστυχώς- πολλοί περισσότεροι νεκροί πρόσφυγες και πολλές περισσότερες ιστορίες. Εμείς δεν θα ξεχάσουμε ποτέ κανέναν από όλους αυτούς του ανθρώπους. Σήμερα θυμόμαστε κυρίως του φίλου της Joelle και της Sylvie που χάθηκαν. Τους θυμόμαστε και είμαστε εδώ, ενώ οι δικοί τους άνθρωποι, η οικογένεια και οι φίλοι τους που άφησαν πίσω, δεν μπορούν να είναι μαζί μας. Τα σύνορα τους εμποδίζουν ακόμα και τώρα.

Ας θυμηθούμε τα ονόματά τους:

Maman Nicole – ζει!

Chochou – ζει!

Gilaine – ζει!

Sylvia – ζει!

Tedy – ζει!

Fati – ζει!

Mali – ζει!

Pider – ζει!

Peter – ζει!

Junior – ζει!

Η συριακή οικογένεια με δύο παιδιά - ζουν!

Και οι άλλοι 8 άγνωστοι πρόσφυγες που έχασαν τη ζωή τους σε αυτό το σκάφος - ζουν!

Δε θα τους ξεχάσουμε ποτέ!

Υποσχόμαστε ότι θα συνεχίζουμε να παλεύουμε για να γκρεμίσουμε τα σύνορα που τους σκότωσαν.

Σας καλούμε σε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη τους - και στη συνέχεια να προχωρήσουμε: να γκρεμίσουμε τα σύνορα και να οικοδομήσουμε μια νέα, πιο φιλόξενη Ευρώπη.

Refugee Rescue - Lighthouse Relief - The hope project- w2eu - Watch the Med Alarmphone